

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: بابک آزاد

۱۰ اپریل ۲۰۱۴

"اعتراض برهنگی"، برهنگی یک رسوائی!

۸ مارچ برابر با ۱۷ اسفندماه [حوت] سال جاری تعدادی زن از کشورهای مختلف خاورمیانه و شمال آفریقا در یکی از میدان های پاریس بدن لخت خود را به نمایش گذاشتند. آن ها این حرکت خود را اعتراض به سنت ها و احکام مذهبی حاکم در این کشور ها و در جهت حمایت از حقوق زنان قلمداد کردند. در این حرکت که از آن به عنوان "اعتراض برهنگی" هم یاد شده، جریانی که خود را "حزب کمونیست کارگری" می نامد هم حضور داشت که مدعی است که حرکت آن ها علیه بنیاد گرائی اسلامی و سیاست های زن ستیزانه و ارتجاعی جمهوری اسلامی می باشد.

ادعای اخیر را مورد بررسی قرار می دهیم. آیا نمایش برهنگی واقعاً می تواند در خدمت تضعیف بنیاد گرانی اسلامی و جمهوری اسلامی قرار گیرد؟ این سؤال و کوشش در پاسخ گویی به آن، طرح درست موضوع در برخورد به نمایش برهنگی اخیر را تشکیل می دهد. جریان "حزب کمونیست کارگری" که در واقع نه حزب است، نه کمونیست و نه کارگری سعی می کند در جنجالی که در فضای مجازی در ارتباط با این موضوع به راه انداخته مخالفان حرکت اخیر خود را با زدن تهمت و انگ هائی چون "سنتی"، "چپ های مذهبی" و غیره مرعوب کند تا بدین وسیله بحث به مسیر هائی غیر از مسیر اصلی کشیده شود و کسی فرصت فکر کردن به این امر را نیابد که چه بسا حرکت این ها درست خلاف ادعای شان در خدمت تقویت بنیادگرایی اسلامی و به طور اخص تقویت و تحکیم پایه های جمهوری اسلامی قرار دارد.

تا جایی که موضوع بر سر تهمت ها و انگ زنی های جماعت مذکور باشد، واقعیت این است که این قبیل اتهامات و انگ ها موجب فریب هیچ انسان غیر نادانی نمی گردد. چرا که برای هیچ انسان عاقلی قابل پذیرش نیست که نمایش بدن لخت به معنی متمدن بودن و مخالفت با این عمل، سنت گرائی و ناشی از وجود اعتقادات مذهبی در مخالفان می باشد. همان طور که کسی نمی تواند بپذیرد که گویا همه کسانی که به اصطلاح اعتراض برهنگی را محکوم می کنند الزاماً موافق "حجاب اسلامی" رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی هستند!

همگان می دانند که در شرایطی که جمهوری اسلامی کیسه های بی قواره ای را به عنوان پوشش اسلامی بر زنان ایران تحمیل کرده، خواست آزادی پوشش در سطح جامعه به صورت یکی از خواست های مترقی و آزادیخواهانه مردم ایران در آمده است. معنی این شعار نیز برای همه مردم ایران روشن است و آن این است که مردم و به طور مشخص و برجسته زنان باید حق داشته باشند که به هر شکل و طریقی که مایل هستند لباس بپوشند و دولت نباید اجازه کمترین دخالتی در چگونگی پوشش آن ها داشته باشد. در این جاست که می توان دید که "نمایش برهنگی" که

ظاهراً مدعی اعتراض به حجاب اسلامی است در نقطه مقابل "آزادی پوشش" قرار دارد، و تاکتیکی است که تنها باعث لوث شدن خواست و شعار آزادیخواهانه آزادی پوشش در جامعه می‌گردد.

از طرف دیگر اساساً هر حرکت اعتراضی در پی آنست که توجه مخاطبان خود را به نادرستی و یا ارتجاعی بودن آن چه مورد اعتراض است، جلب کند. این نیز مسلم است که هر اعتراض سیاسی در حالی که سیاست نادرست و ارتجاعی ای را افشاء می‌کند، در همان حال حاوی پیام و الگویی اثباتی هم برای مخاطبان خود می‌باشد. حال اگر ادعای اینان مبنی بر اعتراض بر زن ستیزی جمهوری اسلامی و "حجاب" را بپذیریم، آن گاه با این واقعیت روبه رو هستیم که الگوی اثباتی این ها قابل پذیرش جامعه نیست. نه فقط در ایران بلکه در اقصا نقاط جهان نیز مردم دلیلی بر ظاهر شدن در انظار عمومی در شکل عریان مادر زادی نمی‌بینند. البته این واقعیت امر پوشیده ای برای جماعت مورد بحث نیست و اینان خود به خوبی می‌دانند که در کشور های "مدرن" اروپا و امریکا هم که این ها سنگ آزادی و دموکراسی شان را به سینه می‌زنند، برهنه گشتن در معابر عمومی نه تنها آزاد نیست بلکه جرم محسوب شده و قابل تعقیب است. بنابراین وقتی جماعت مذکور نمایش برهنگی را آلترناتیوی برای حجاب اسلامی قرار می‌دهند خودشان هم می‌دانند که قرار نیست مردم از الگوی آنان پیروی کنند. در حقیقت هم این هدف اقدام اخیرشان را تشکیل نمی‌دهد بلکه آن ها با توسل به چنین تاکتیکی سعی دارند تا مفهوم آزادی پوشش را تغییر داده و آن را لوث کنند. یعنی آگاهانه با نمایش برهنگی می‌کوشند به جای خواست مترقی و آزادیخواهانه آزادی پوشش، آزادی عدم پوشش را قرار دهند. روشن است که نتیجه این عمل نیز تنها می‌تواند در خدمت اسلام گرایان قرار گیرد و از جمله برای توجیه سیاست های زن ستیزانه جمهوری اسلامی خوراک تبلیغاتی تهیه کند. در واقع تاکتیک نمایش برهنگی مثل همه "امداد های غیبی"ی که تاکنون به یاری رژیم آمده به آخوند های مرتجع امکان می‌دهد تا با تکیه بر فرهنگ حاکم بر جامعه که لخت شدن در معابر عمومی را عملی زشت و شرم آور می‌داند با دستی بازتر به سرکوب خواست های به حق زنان پرداخته و سیاست های زن ستیزانه خویش در جامعه را امری لازم برای مقابله با چنان حرکت هائی جلوه دهند. به این ترتیب حرکت برهنگی برای رژیم جمهوری اسلامی و همپالگی هایش در کشور های مختلف فرصت جدیدی برای محکم کردن زنجیر های دست و پای زنان فراهم می‌آورد.

آیا جریان به اصطلاح "حزب کمونیست کارگری" متوجه این واقعیت نیست؟ آیا واقعاً نمی‌داند که "تابو شکنی" آن ها در عمل به تحکیم تابو های ارتجاعی انجامیده و با توجه به قدرت تبلیغاتی جمهوری اسلامی و همپالگی هایش در جهت دور شدن مردم از نیرو های آزادیخواه و مدافعان راستین حقوق زنان قرار دارد؟ به خصوص با توجه به این که این ها تحت نام چپ فعالیت می‌کنند و ادعای چپ بودن هم می‌کنند حرکت آن ها باعث گسترش تبلیغات زهر آگین رژیم علیه چپ ها و کمونیست ها هم می‌گردد. اگر ادعا ها و اسم غلط انداز جریان مذکور را کنار بگذاریم و تنها روی اعمال تاکنونی آن ها تکیه کنیم خواهیم دید که این جریان سیاسی (به اصطلاح حزب کمونیست کارگری) یکی از نیرو های اپوزیسیون بورژوائی رژیم بوده و اعمالش در خدمت ارتجاع و امپریالیسم غرب قرار داشته و دارد. بر این اساس پاسخ به سؤالات فوق بی هیچ شک و تردیدی منفی است.

در رابطه با عمل اخیر آن ها هم می‌توان دید که در شرایطی که امپریالیست های غربی در نیاز به یک دشمن موهوم جهت پیشبرد سیاست های ارتجاعی خود در منطقه خاورمیانه به صورت های مختلف جمهوری اسلامی و بنیاد گرانی اسلامی را تقویت می‌کنند، این جریان نیز با توسل به تاکتیک نمایش برهنگی به نوبه خود به پیشبرد این نیاز امپریالیستی خدمت می‌کند و به این ترتیب با کوشش در تحکیم بنیادگرانی اسلامی بار دیگر خود را به عنوان یک نیروی پرو امپریالیست در مقابل دید همگان قرار می‌دهد. این نیرو برای مطرح شدن و به حساب آمدن از انجام هیچ حرکت جنجالی روی گردان نیست که خود حد افلاس آن ها را بار دیگر به نمایش می‌گذارد.

با توجه به آن چه گفته شد روشن است که اقدام اخیر (نمایش بدن برهنه در انظار عمومی) در جهت افشای جمهوری اسلامی و خرافات مذهبی که رژیم جهل و جنایت هر روزه ترویج می کند، قرار ندارد؛ بلکه به عکس این تاکتیکی است که آتشبار ارتجاع مذهبی علیه حقوق زنان و نیروهای آزادیخواه را تقویت می کند. حرکت مورد بحث در تلاش است تا با به ابتذال کشاندن شعار آزادی پوشش، مبارزات زنان آزاده ایران را از مسیر اصلی خود منحرف نموده و جنبش زنان را که تنها با اتخاذ روش های رادیکال و منطبق بر شرایط جامعه قادر به پیشروی و رسیدن به اهداف خود می باشد، به قهقرا بکشاند. از این روست که "اعتراض برهنگی" را تنها باید رسوائی دیگری در پرونده سراسر رسوای این جماعت به حساب آورد، همان طور که آن ها در خیلی از مسائل سیاسی دیگر نیز شانه به شانه سیاست های امپریالیستی حرکت می کنند.

به نقل از : پیام فدائی ، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۱۷۷ ، اسفند ماه [حوت] ۱۳۹۲